

ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

„ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК“ излази једанпут, а према потреби и више пута недељно. Преплата се полаже у напред, и то најмање за пола године, код свију полицијских власти, и износи: 20 динара на годину за државна и општинска надлежства, а за све друге преплатнике у опште 12 динара годишње. За иностранство: годишње 24, полугодишње 12 динара у злату. Поједини бројеви „Полицијског Гласника“ не продају се. Рукописи се не враћају.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

Указом Његовога Величанства Краља Петра I, на предлог Председника Министарског Савета, Министра иностраних дела, и Министра унутрашњих дела, одликовани су:

Орденом Белог Орла ПЕТИМ РЕДОМ

Михаило С. Зотовић, начелник округа жичког;

Василије Митић, начелника округа тичког, и

Ђорђе Луковић, начелник округа крајинског.

Орденом Светог Саве ЧЕТВРТОГ СТЕПЕНА:

Д-р Никола Ђорић, окружни физикус.

Орденом Светог Саве ПЕТОГ СТЕПЕНА:

Димитрије Петровић, начелник среза бољевачког;

Андреја Стојићевић, начелник среза подринског;

Љубомир Вуловић, начелник среза јадранског;

Д-р Добривоје Гер. Поповић, лекар среза ресавског, и

Д-р Димитрије Антић, лекар среза жичког.

Орденом Св. Саве ТРЕЋЕГ СТЕПЕНА:

Милорад А. Вујичић, начелник округа подринског.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 29. јуна 1907. г. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I, благоволео је на предлог Министра унутрашњих дела, поставити:

за инспектора друге класе Министарства унутрашњих дела Бранимира Ј. Рајића, начелника окружног у пензији.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 29. јуна 1907. год. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I, благоволео је на предлог Министра унутрашњих дела, поставити:

за благајника Министарства унутрашњих дела, с платом од 5052 динара, Стевана Бобића, инспектора треће класе истог Министарства, по потреби службе.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 29. јуна 1907. год. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I, благоволео је на предлог Министра унутрашњих дела, поставити:

за секретара прве класе Министарства унутрашњих дела Миленка Чабрића, секретара друге класе истог Министарства.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 29. јуна 1907. г. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I, благоволео је на предлог Министра унутрашњих дела, поставити:

за начелника друге класе среза крајинског Николу Ванића, начелника треће класе среза ресавског;

за начелника треће класе среза ресавског Душана Јеремића, начелника исте класе среза деспотвачког, по потреби службе;

за начелника треће класе среза деспотвачког Јована Спиридоновића, полицијског писара прве класе среза прокупачког;

за начелника треће класе среза трстеничког Димитрија Протића, писара прве класе првостепеног крушевачког суда;

за начелника треће класе среза пожарвачког Петра Милићевића, полицијског писара прве класе среза јасеничког, округа смедеревског;

за полицијског писара друге класе среза јасеничког, округа смедеревског, Сретена

Трифковића, пређашњег полицијског писара.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 29. јуна 1907. год. у Београду.

Указом Његовога Величанства Краља Петра I, на предлог Министра унутрашњих дела, а по саслушању Министарског Савета, решено је:

да се Алекса Давидовић, начелник прве класе среза крајинског, на основу § 70. закона о чиновницима грађанског реда, стави у стање покоја, с пенсијом која му припада по годинама службе.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 27. јуна 1907. г. у Београду.

Указом Његовога Величанства Краља Петра I, на предлог Министра унутрашњих дела, а по саслушању Министарског Савета, решено је:

да се Никола Митровић, благајник Министарства унутрашњих дела, на основу § 70. закона о чиновницима грађанског реда, стави у стање покоја с пенсијом која му припада по годинама службе.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 27. јула 1907. г. у Београду.

Указом Његовога Величанства Краља Петра I, на предлог Министра унутрашњих дела, а по саслушању Министарског Савета, решено је, да се:

Велимир Чумић, полицијски писар друге класе среза кључког;

Велимир Протић, полицијски писар друге класе среза нишког, и

Радисав Суботић, полицијски писар треће класе среза посавског, округа ваљевског, на основу § 76. закона о чиновницима грађанског реда, отпусте из државне службе у интересу исте.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 3. јула 1907. год. у Београду.

РАЗГРУПИСАВАЊЕ ОПШТИНА

Указом Његовога Величанства Краља Петра I, одобрена су решења Народне Скупштине, сазване у први редовац сазив за 1. октобар 1906. године, од 7. јуна 1907. године, која гласе:

„да се село Горња Жапска, по изјављеној жељи својих становника, одвоји од своје садање општине буштрањске, у срезу пчињском, округа врањског, и споји са општином преображенском, у истом срезу и округу.“

„да се село Тулово, по изјављеној жељи својих становника, одвоји од своје садање општине велико-грабовничке, у срезу лесковачком, округа врањског, и споји са општином велико-копањничком, у истом срезу и округу.“

„да се село Брезовица, по изјављеној жељи својих становника, одвоји од своје садање општине завлачке, у срезу рађевском, округа подринског, и да само за себе образује нову општину под називом: општина брзопаланачка, у истом срезу и округу.“

„да се село Смедовац, по изјављеној жељи својих становника, одвоји од своје садање општине рогљевске, у срезу неготинском, округа крајинског, и да само за себе образује нову општину под називом: општина смедовачка, у истом срезу и округу.“

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 14. јуна 1907. год. у Београду.

КРЕТАЊЕ КРИМИНАЛИТЕТА

у месецу априлу 1907. год.

Према званичним извештајима окружних начелстава и Управе града Београда, у току месеца априла извршено је у Србији:

1. Убиства	38
2. Детоубиства	6
3. Нехотичних убиства	4
4. Покушаја убиства	26
5. Разбојништва	4
6. Силовања	3
7. Тешких телесних повреда	16
8. Паљевина	44
9. Опасних крађа	168
10. Злонамерних поништаја туђих ствари	19

Од изложених дела пронађено је:

Убиства	34	или	89.5%
Детоубиства	3	»	50%
Нехотичних убиства	4	»	100%
Покушаја убиства	24	»	92%
Разбојништва	2	»	50%
Силовања	3	»	100%
Тешких телесних повреда	16	»	100%
Паљевина	11	»	25%
Опасних крађа	63	»	37.5%
Злонамерних поништаја туђих ствари	4	»	21%

Највећи број убиства извршен је помоћу *ватреног оруђа* (25), затим помоћу *оштрог* (6), помоћу *тупог* (6), и *дасљевцем* (1).

Узроци са којих су ова убиства извршена леже: у *међусобној свађи* за 23 случаја, у *освети* за 9, у *користољубљу* за 2, у *страху од казне* за 1 случај, и у *неморалним побудама* за 1 случај. Узроци за два убиства непознати су.

Посматрана према местима, у којима су извршена изложена, убиства јављају се: у срезу космајском 3 (1 непронађено), у срезу расинском 3, у срезу јабланичком 2, у срезу косаничком 2,¹⁾ и по 1 у срезовима: врачарском, посавском окр. београдског, колубарском окр. ваљевског, тамнавском, ваљевском, власотиначком, пчињском, крагујевачком, гужанском, кључком (непронађено), трстеничком, деснотовачком, темњињском, беличком, моравском окр. нишког, сврљишком, поцерском, јадранском, рамском (непронађено), млавском, звишском (непронађено), љубињском, подунавском, јасеничком окр. смедеревског, црногорском, драгачевском и жичком.

Детоубиства су извршена: у срезу лепеничком, 2 (1 непронађено), у срезу моравичком 2, (1 непронађено), и по 1 у срезовима: јабланичком (непронађено) и златиборском.

Нехотична убиства извршена су по 1 у срезовима: хомољском, звишском, јасеничком окр. смедеревског, и златиборском.

Покушаји убиства извршени су: у срезу јабланичком 5, у срезу подунавском 3, у срезу космајском 2 (1 непронађено), у срезу деснотовачком 2 (1 непронађено), у вароши Прокупињу 2, и по 1 у срезовима: пчињском, ресавском, посаво-тамнавском, лужничком, пожаревачком, таковском, тимочком, бољевачком, косаничком, добричком, аријском, и у вароши Београду.

Скоро сва ова дела извршена су у међусобној свађи.

Разбојништва су извршена: у срезу рачанском 2, и по 1 у срезовима: брзопаланачком (непронађено), и јадранском (непронађено).

Силовања су извршена у срезовима: гужанском, параћинском и бољевачком.

Тешке телесне повреде извршене су: у срезу лужничком 2, у срезу таковском 2, у срезу ужичком 2, и по 1 у срезовима: лесковачком, гужанском, темњињском, бањском, моравском окр. нишког, јадранском, јасеничком окр. смедеревског, бољевачком, прокупачком и рачанском.

Паљевине су извршене: у срезу сврљишком 4 (2 пронађене), у срезу јасеничком окр. крагујевачког 2, у срезу неготинском 2 (1 пронађена), у срезу трстеничком 2, у срезу параћинском 2 (1 пронађена), у срезу бањском 2 (1 пронађена), у срезу пожаревачком 2 (1 пронађена), у срезу зајечарском 2, и по 1 у срезовима: гочанском, подгорском, колубарском окр. ваљевског, власотиначком (пронађена), лесковачком, поречком, ле-

вачком (пронађена), моравском окр. нишког, нишком (пронађена), поцерском (пронађена), мачванском, лужничком, хомољском, млавском, голубачком, подунавском, орашком, заглавском, тимочком, прокупачком (пронађена), ужичком, рачанском, пожешком, моравичком, драгачевском и жичком.

Вредност свих ових паљевина износи око 9.000 дин.

Опасне крађе извршене су: у срезу подунавском, 10 (3 пронађене), у срезу гужанском 9 (7 пронађених), у срезу пољаничком 6 (1 пронађена), у срезу моравичком 6 (1 пронађена), у срезу неготинском 5 (1 пронађена), у срезу левачком 5 (2 пронађене), у срезу пожаревачком 5, у срезу хомољском 5, у срезу јабланичком 4 (1 пронађена), у срезу посаво-тамнавском 4 (2 пронађене), у срезу моравском окр. пожаревачког 4 (3 пронађене), у срезу бољевачком 4 (1 пронађена), у срезу гочанском 3, у срезу космајском 3, у срезу колубарском окр. београдског 3 (1 пронађена), у срезу крагујевачком 3 (све пронађене), у срезу колубарском окр. ваљевског 3 (1 пронађена), у вароши Крагујевцу 3 (2 пронађене), у срезу крајинском 3, у срезу трстеничком 3 (2 пронађене), у срезу бањском 3 (2 пронађене), у срезу моравском окр. нишког 3 (1 пронађена), у срезу поцерском 3 (1 пронађена), у срезу качерском 3 (1 пронађена), у срезу заглавском 3, у срезу тимочком 3 (све пронађене), у Београду 3 (2 пронађене), у срезу врачарском 2 (обе пронађене), у срезу подгорском 2, у срезу тамнавском 2, у срезу власотиначком 2 (1 пронађена), у срезу јасеничком округа крагујевачког 2 (обе пронађене), у срезу брзопаланачком 2 (1 пронађена), у вароши Крушевцу 2, у срезу ражањском 2 (обе пронађене), у срезу копаоничком 2, у срезу параћинском 2 (1 пронађена), у Нишу 2 (1 пронађена), у срезу александричком 2 (1 пронађена), у срезу рађевском 2, у срезу рамском 2 (обе пронађене), у срезу млавском 2 (1 пронађена), у срезу рачанском 2 (1 пронађена), у срезу трнавском 2, и по 1 у срезовима: посавском окр. београдског, лесковачком, лепеничком, поречком, расинском, деснотовачком (пронађена), нишком, мачванском, лужничком, голубачком (пронађена), таковском, орашком (пронађена), златиборском, црногорском, пожешком (пронађена), ужичком, аријском (пронађена), драгачевском (пронађена), жичком, и у варошима: Врањи (пронађена), Тузпорији и Чачку.

Вредност свих ових крађа износи око 18.500 динара.

Злонамерних поништаја туђих ствари било је: у срезу прокупачком 3, у срезу јабланичком 2 (оба пронађена), у вароши Крагујевцу 2, у срезу неготинском 2, у срезу бољевачком 2, у срезу ужичком 2 и по 1 у срезовима: јасеничком окр. крагујевачког, лепеничком, кључком (пронађен), расинском, млавском, и голубачком (пронађен).

Вредност уништених ствари износи око 2.500 динара.

¹⁾ Једно од ових убиства извршио су непознати Аријати из Турске, пред турском караулом званом „Репач“.

Поред изложених дела у току месеца априла извршено је још у Србији и **24 самоубиства** и то: у Београду **3**, у срезу ваљевском **2**, у срезу таковском **2**, и по **1** у срезовима: грочанском, космајском, посавском окр. београдског, колубарском окр. ваљевског, лесковачком, пеготинском, расинском, деспотовачком, темњињском, бањском, азбуковачком, нишавском, љубињском, подунавском, зајечарском, ариљском, и студеничком.

Ова самоубиства извршена су *вешањем 11, сагреним оружјем 9, давленим у води 2, тровањем 1*. Начин извршења једног самоубиства непознат је, јер је леш нађен оглодан.

Узроци њиховом извршењу леже: *у болести за 8 случајева, у душевном растројству за 5, у жалости за 1, у грижи завести за 1, у рђавим материјалним приликама за 1, и у љубомори за 1 случај*. За остале случајеве узроци су непознати.

Један **покушај самоубиства** извршен је у Београду, тровањем, због рђавог материјалног стања.

Општи преглед до сада изложених дела овакав је:

Текући број	О К Р У Ж И	О К Р У Ж И											
		Убиства	Детоубиства	Нех тична убиства	Покушаји убиства	Разбојништва	Силовања	Тешке телесне повреде	Цаљевине	Опасне крађе	Злонамерни понуштаји туђих ствари	Самоубиства	Покушаји самоубиства
1	Округ београдски	5	—	—	2	—	—	—	1	12	—	3	—
2	» ваљевски	3	—	—	—	—	—	—	2	7	—	3	—
3	» врањски	4	1	—	6	—	—	1	2	14	2	1	—
4	» крагујевачки	2	2	—	—	—	—	1	1	18	4	—	—
5	» крајински	1	—	—	—	1	—	—	3	11	3	1	—
6	» крушевачки	4	—	—	—	—	—	—	2	10	1	1	—
7	» моравски	3	—	—	3	—	1	1	3	9	—	2	—
8	» нишки	2	—	—	—	—	—	2	8	11	—	1	—
9	» пиротски	—	—	—	1	—	—	2	1	1	—	1	—
10	» подриски	2	—	—	1	1	—	1	2	10	—	1	—
11	» пожаревачки	3	—	2	1	—	—	—	5	19	2	—	—
12	» руднички	1	—	—	1	—	—	2	—	4	—	3	—
13	» смедеревски	2	—	1	3	—	—	1	2	11	—	1	—
14	» тимочки	—	—	—	2	—	1	1	4	10	2	1	—
15	» топлички	2	—	—	4	—	—	1	1	—	3	—	—
16	» ужички	2	1	1	1	2	—	3	3	7	2	1	—
17	» чачански	2	2	—	—	—	—	—	3	11	—	1	—
18	Управа града Београда	—	—	—	1	—	—	—	—	3	—	3	1
	Свега:	38	6	4	26	4	3	16	44	168	19	24	1

Из канцеларије Антропометријско - Полицијског Одељења Министарства Унутрашњих Дела, 22. јуна 1907. год. Абр. 881. у Београду.

СТРУЧНИ ДЕО

ДОКАЗ У КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ

(НАСТАВАК)

II. Предмет доказа не може бити:

1. све оно што је *немогуће*. Немогуће је пак оно, што се општепризнатим природним законима и законима мишљења стоји у отвореној противуречности. Тако н. пр. као немогуће не би се могло никоме допустити доказивање чињенице, да је видео човека, који је у затворену собу ушао кроз кључаницу, или да је ишао по води, или као што је један суд у Скотској 1754 испитао и заклео два сведока о томе, како су по неким небесним појавама сазнали за учиниоца неког убиства²⁾.

2. Предмет доказа нису *ноторне* или *општепознате* чињенице. Ноторне су оне чињенице, које су свакоме, или једном већем кругу људи, или једном сталежу тако познате, да би апсурдно било нарочито их доказивати. Једна чињеница се сматра код суда ноторном, кад је тачно и подједнако знају све судије, које учествују у суђењу рачунајући ту и поротнике, ако кривично дело улази у надлежност поротног суда. Овамо долазе на првом месту чињенице, које суд сазна из службеног рада, из акта, н. пр. постављање стараоца, отварање стечаја и т. д.; даље чињенице, које су познате једном кругу лица извесног сталежа, позива и т. д.; затим знатнији месни догађаји као: пожари, поплаве и овима слични; и најзад могу се поменути историјски и природни догађаји, које знају сви образовани људи. Нема сумње да ноторне чињенице не

могу бити предмет доказа и да у кривичном поступку за њих вреди правило: *notoria non eget probatione*, ма да за то нема нарочитог наређења у законик.

Приватно знање судије не чини чињеницу ноторном. Ако је судија приватно сазнао какву чињеницу, која је од важности за одлуку, то се он може појавити као сведок, у ком се случају има као судија искључити. Не учини ли ово, то се његово приватно знање не сме узимати у обзир приликом доношења пресуде.

Међу странкама се може изродити спор око тога, да ли је једна чињеница ноторна или не. То је могуће већ по томе, што једна странка не мора припадати оном кругу људи, коме је дотична чињеница позната. У таквом случају има суд да изјави, да ли сматра ту чињеницу ноторном или не. Сама ноторност међутим не може бити предмет доказа. Ако се породу спор о *истинитост* ноторне чињенице, то ће се та чињеница морати доказивати по општим правилима о доказу (сведоцима, вештацима и т. д.).

3. Предмет доказа не могу даље бити оне чињенице, код којих је доказивање *по закону* искључено. Случајеви законске забране доказивања у Кривичном Поступку су ретки, јер би такве забране стајале у противности с циљем поступка, и допушта се само онда, кад баш јавни интерес тражи да се каква чињеница не доказује. Овај случај предвиђа § 91 т. 2. који забрањује државним службеницима, да сведоче нешто, »чиме би дужност храњења званичне тајне повредили, док их не би од тога претпостављена власт ослободила«. Сем тога, законодавац забрањује доказивање и из других разлога н. пр. искључује доказ истине у случају увреде части из § 213 к. з.; тако исто је искључен противдоказ код судских протокола, нарочито код протокола претреса односно форме и садржине, ако само није лажно начињен. Најзад овамо долазе чињенице,

²⁾ Glaser, Beiträge zur Lehre v m Beveis 35 прим. 2.

код којих законодавац у опште не допушта ни да се покуша доказивање у Кривичном Поступку. То су *прејудицијална питања*, које су као истинита утврђена пресудом другог суда, за коју је везан кривични суд, н. пр. по § 13 к. н. питање о постојању брака, које је утврђено пресудом духовног суда, не може бити предмет доказа у Кривичном Поступку, већ је кривични суд везан пресудом духовног суда односно тога питања.

4. Има чињеница, које по себи могу бити предмет доказа и које су важне за решење кривичне ствари, на ипак не морају увек и одмах, чим се појаве, да буду предмет доказа. То су чињенице, које се по природи ствари и општем животном искуству морају *претпоставити* као истините, докле год се не појаве ма какви основи о противном. *Природна претпоставка*, дакле, говори за њих и све док то стоји, оне нису предмет доказа. Чим се, међутим, истакне сумња у нормалан ток ствари, одмах и природна претпоставка губи потпуно своју снагу. Судија више не сме такву чињеницу да узме за истиниту само по претпоставци, већ се мора доказивати тако, као да за њу не говори никаква презумција.

Једна од најважнијих чињеница, чија се истинитост претпоставља, јесте *урачуљивост*. Правило је, да су сви људи душевно здрави, а не да су болесни, стога ће суд моћи поћи од претпоставке, да је то случај и са оптуженим противу кога је тужба подигнута. Душевно здравље, дакле, привремено не мора да буде предмет доказа. — Исто је тако важна природна претпоставка код питања о узрочној вези између злочиначке радње и наступеле последице. Тако, ако је предузета једна радња, која је подобна да произведе извесну последицу, па ова одиста и наступи, то се може претпоставити да је баш та радња била узрок наступеле последице, и било би бесмислено тражити да се нарочито доказује, да ли ту последицу није произвео какав други догађај. — И код процесно важних чињеница од великог је значаја природна претпоставка. Судија н. пр. претпоставља да је сведок, који на позив долази, одиста онај, који је позван. Правило је, да суду предстаје онај, који је позван, стога се идентичност претпоставља и не доказује све донде док се не појаве основи за сумњу. Ако ово наступи, онда се тек мора нарочито доказивати идентичност појављеног с позваним.³⁾

(наставиће се)

Д-р Бож. В. Марковић.

О П Ш Т И Н А

(НАСТАВАК)

Код оних општина, где би за председника било изабрано лице, које има преко 3 односно преко 4000 дин. годишње пензије, вишак преко овога прима из државног буџета на рачун пензије.

Оваквим избором интелигентнијих људи и вични административној служби и познатијих са законом, учинило би се, да послови у општини пођу бољим путем, и то како они чисто самоуправни, тако и они чисто државни, јер би иницијатива била увек јача, него кад на положајима председничким седе потпуно неписмени или полуписмени људи а регулисало би се, донекле, и чиновничко питање, које дави Србију као тешка мора.

На овај начин сачували би од апсане и од материјалне штете толке добре домаћине, који су до сада ишли у апс и продавана им имања само зато, што су били неписмени а руковали или били наредбодавци по општинским и пореским рачунима.

Овим избором остало би, у осталом, неокрњено и право бирања и сам принцип самоуправе, јер би избор пак био као и до сада, само наравно везан за један ред људи не у месту, него у целој земљи.

Уз сваку кандидатску листу за председника, наравно, да би ишао и пристанак дотичнога лица, да ће се примити председништва.

Ми нећемо да понављамо, колико би било користи отуда што би на председничке положаје дошли људи спремни и интелигентни, који су из државне службе потиснути из партијских обзира, а колко би опет тиме био олакшан државни буџет, јер је то за људе паметне и писмене и јасно и разумљиво.

Наравно, да се ми нећемо ни освртати на мишљења политичких шнекуланата и оних, који из тежње за популарношћу неће да погледају истини у очи;

4. Како нема изгледа, да ће се скоро завести установа среских судова, те општинске власти морају још дуго остати судске власти и по § 6. грађ. суд. поступка и по § 4. полицијске уредбе, то се само собом казује, да уз интелигентније председнике треба да седе и способни општински писари.

Како се показало, да много пута и јача школска спрема не пружа ону способност за извесне послове, коју имају људи који су на тим пословима провели дуже време и пажљиво их изучавали, то би као једино мерило за способност требало поставити испите.

Испити ови да обухвате све оно, што је једном општинском писару потребно да зна с обзиром на послове, којима се општински судови баве.

Испити да буду строги а оцена правична, како се у службу не би могли увући људи површне спреме.

Нико не би могао бити општински писар, који је ма кад осуђиван за бешчастећа дела.

Из § 15. и 16. полиц. уредбе избацити ону одредбу, по којој су пресуде општ. судова извршне, ако је максимална казна до 3 дана затвора, јер се чине силне злоупотребе и поткусуравају политички рачуни и инати.

Писаре учинити одговорним подједнако са председницима за све кривце, које се учине у служби, као и за накнаду штете.

У општинама, где је већи број општинских писара, један је секретар, а у општинама где је један, он се зове писар.

Секретари и писар суделују у суђењу грађанских и кривичних ствари са правом саветовања.

Ако би у радњи председника и кметова запазили криминал, имају дужност и право протеста против такве радње код надзорне власти.

Писара прима у службу општински суд већином гласова, и увек по уговору на две године али нико не може бити примљен, који не поднесе уверење о положеном испиту.

И млађи писари морају имати положени испит.

Општинског писара не може суд отпустити без доказане кривице, за све време трајања уговора.

Кривице, због којих може бити отпуштен, побројати нарочито у закону.

(наставиће се)

Димитрије С. Калајић.

³⁾ v. Hries, Lehrbuch 327, 328.

СУДСКЕ ИСТРАГЕ И ПОЛИЦИЈА

као нарочита наука

(НАСТАВАК)

Познато је, да се по морфолошким карактерима крвних ћелица може разликовати крв човечја од крви животињске. У извесним случајима, опет, може се утврдити из којих је делова тела истекла нађена крв, као год што се, помоћу микроскопа, могу у крви открити извесни елементи, који могу корисно да послуже за утврђивање идентичности.

Један веома интересантан случај интерпретације крвних мрља публикован је у *Журналу медицине и практичне хирургије*. Д-р Џон (из Н. Орлеана) испитујући крвне мрље на једном оделу утврдио је, да су од крви човечје, и изјавио у исто доба мишљење, на основу присуства белих ћелица у мрљама, да лице, од кога је произишла крв на оделу, болује, или је скоро боловало од наступне грознице. Мишљење ово показало се као потпуно тачно, јер је истрагом утврђено, да је жртва била у грозници за време самог убиства.

Приликом једног убиства у Аснијеру нађени су трагови крви на капуцу једног осумњиченог. Упитан за узрок ових, осумњичени је одговорио да је као болничар присуствовао једној крвавој операцији, и да је том приликом свој капут случајно оставио на крвави операторски сто. Ово казивање било је тачно у колико се односило на присуство операцији, али је испитивањем крви на капуцу утврђено, да крвне мрље нису произлазиле услед *додира*, већ услед *пројекције*.

* * *

И трагови изметина и мокраће, које злочинци понекад остављају на месту извршеног злочина, могу пружити врло корисна обавештења. Док нам изметине показују трагове хране коју је злочинац јео пре извршеног злочина, а понекад и обољења органа за варење, дотле састојци мокраће откривају патолошко стање индивиду-е, и на овај начин олакшавају утврђивање злочинчевог идентитета.

Откривање мрља и трагова на предметима помоћу којих се злочини обично врше: чекићи, сикире, ножеви и т. д., и који су нађени у притежању осумњичених личности, или на самом месту извршеног злочина, мора се вршити веома пажљиво и увек помоћу лупе. Нарочиту пажњу ваља обратити на места, на којима гвошће улази у држак, јер се на овим местима најчешће налазе остаци човечјег ткива. Остаци ови у извесним случајевима од огромне су важности по истрагу, јер несумњиво доказују да ли је заостало ткиво човечје или животињско.

* * *

Поред отисака и мрља, постоје још и трагови друге врсте, који су доста често веома важни по истрагу. Тако:

Ако је злочин извршен ватреним оружјем, на основу нађеног куршума може се

одредити врста употребљеног оружја, а понекад открити и сам злочинац.

У афери Ешалијевој нађено је у лешу више куршума, који су били избраздани у виду олука. Кад је испитана цев пушке, нађене код осумњиченог, констатовано је, да је она била неправилно изолучена, и да су услед овога куршуми морали бити избраздани.

У случајевима вешања или задављивања жртве, треба обратити пажњу на начин којим је чвор везан, јер то понекад може открити професију злочинца.

Остаци корпус деликата од нарочите су важности.

Приликом једног убиства у Дрезди нађен је у лобањи жртве заостали врх великог перореза. Код осумњиченог је, међу тим, нађен један велики перорез са сечивом без врха. Кад је нађен врх у лобањи упоређен са овим сечивом, увидело се лако да се у свему подударају.

На основу трагова може се још утврдити да ли је злочинац био левак, а овај факат може бити од врло велике користи по истрагу, пошто леваци нису тако чести. Ако злочинац напада жртву с лица, он је удара у правцу с десна на лево, и обично у десну страну. Противно овом, т. ј. ако је жртва нападнута с леђа, рана је на левој страни и у правцу с лева у десно.

Приликом задављивања остају на врату — као што смо већ поменули — отисци прстију и ноктију. Ако је убица био левак, отисак палца налази се на десној, а отисци осталих прстију на левој страни врата. Распоред овај обратан је код дешњака.

Ако постоји сумња да је жртва спаљена, треба пажљиво покушати и испитати заостали пепео. Ако спаљивање није било потпуно — што је најобичнији случај — у овом пепелу могу се наћи остаци разних метала, дугмета и накита, који су припадали жртви. Чак и у случају потпуног сагоревања, у пепелу се могу наћи остаци костију, које је лако разликовати.

Писац најзад завршује ову главу о мрљама и осталим траговима кратким упутствима за утврђивање идентитета помоћу одела. Опширније о овом налази се у нашој књизи *Бертилонаж*.

д. Професионални знаци.

До сада смо говорили о траговима свију врста, који допуштају истрази да открије злочинца, или да реконституише сцену извршеног злочина. Остаје нам још да испитамо разне знаке помоћу којих је могуће утврдити идентитет индивиду-е, која не може или неће да га открије.

Утврђивање идентитета један је од најважнијих проблема у истрази. Готово посвештено јавља се потреба за утврђивањем идентитета каквог повратника који прикрива право име, презиме и рашије осуде, или каквог злочинца који одриче да да ма каква обавештења о својој личности, или, најзад, каквог непознатог леша.

Елементи, који доприносе утврђивању идентитета било живих личности било непознатих лешева, могу се поделити у две велике категорије: *индивидуалне знаке*

(професионални и тетовирани) с једне, и *научни опис* (живе слике) с друге стране.

Приликом истраживања индивидуалних знакова на каквом лицу или лешу, треба са највећом пажњом испитивати све делове тела, починући од руку на којима се, по правилу, налазе професионални знаци. Један велики број ручних професија производи на појединим деловима тела, а нарочито на рукама, специјалне модификације, више или мање трајне.

Код људи, који редовно носе терет на једном рамену, ово је раме развијеније од другог, а глава лако погнута унапред и ка другом слободном рамену. Људи, који су приморани да дуго стоје, добијају постепено раван табан услед поремећаја односа између тежине тела и свода ноге.

У пљувачци и мокраћи радника, који манипулишу са оловом, живом и другим отровним материјама, налазе се трагови ових материја. На длановима радника, који раде теже ручне радове, налазе се, као што смо поменули, жуљеви, док бојадиски и опанчарски радници имају обојене некте на прстима.

За откривање професионалних знакова на рукама од нарочите су важности нокти. У злочину Жоањијевог рука убијеног часовничара била је позната постаја нокта на десном палцу, који је служио за отварање капака на сатовима.

Приликом испитивања ноктију на њима треба посматрати: а) *боју*; б) *изванредно развиће*; в) *прашину која је испод њих*, и г) *нарочиту употребу*.

Нокти радника, који манипулишу са нитричком киселином, обојени су махагонско — црвеном бојом; од дувана нокти постају угасито — жути; код радника који штове коже нокти су угасито-црвени и т. д.

Код радника на чипкама, нокат на левом показателном прсту, којим чупају чиоде, необично је развијен; нокат на левом палцу обућара дебео је и тврд.

Приликом испитивања прашине и осталих материја под ноктима наћиће се: гвоздени прах код бравара, масне материје код месара и куvara, остаци угљена код ђумурџије и т. д. За испитивање ових материја треба узети у помоћ лупу, а за одређивање њихове природе потребно је, у извесним случајима, прибећи хемијској анализи.

Нарочитој употреби изложени су: нокти на десном палцу и показателном прсту код шваља; нокат на десном палцу код часовничара и гравера; нокти на последња три прста код личности које савијају новине, или какве друге ствари, и т. д.

* * *

После детаљног прегледања руку треба приступити прегледу осталих делова тела, и тражити на њима тетовиране знаке. Знаци ови доприносе веома много утврђивању идентитета, а понекад га и сами потпуно утврђују. Ово последње у оним случајевима, кад се састоје из имена, презимена, места рођења и доба старости тетовираних личности. Ломброзо и Ла-

касањ публиковали су знатан број разних тетовираних знакова, помоћу, којих је могуће реконституисати персоналитет, па и цео живот тетовираних лица. Нарочито је важна Лакасајева колекција професионалних знакова, који обично представљају символ професије тетовираних личности.

У својој студији: *О тетовираним знацима као знацима идентитета*. Гардуе тврди, да се војнички симболи: заставе, оружје, униформа налазе готово искључиво код лица која су дуго времена били војници. Он је налазио обућаре са тетовираним знаком у облику чизме; столаре са овим истим знаком у облику рендета, пинтере и подрумаре са тетовираним знацима у облику бурета и боце и т.д. (наставиће се)

Д. Ђ. Алимпић.

УПУТ ЗА ПОЛИЦИЈСКЕ И ОПШТИНСКЕ ВЛАСТИ

приредио Ђур. Ј. Ђорђевић
начелник окружни.

(НАСТАВАК)

3. На страни 18. „Упута“ писац каже, за стављање сумњивих лица под полицијски надзор, „потребно је решење суда и одбора општинског“, а то није све. Надзор је увек казна, па макар он и административно био донесен, то признаје и г. Ђорђевић, а по чл. 11. устава нико не може бити осуђен док не буде надлежно саслушан или законим начином позван да се брани, и онда, свако лице, на које се сумња да крађе и паљевине чини, пре но што суд и одбор донесу решење о његовом стављању под надзор, мора бити саслушано.

4. На истој страни „Упута“ стоји да противу решења којим је неко од стране суда и одбора општинског стављен под полицијски надзор има места жалби на непосредну државну власт на начин и за оно време као што је прописано у полицијској уредби.

Жалбу на ово решење не треба изјављивати непосредној државној власти него првостепеном суду, ма да се практикује и једно и друго. По старој редакцији §§ 15. и 16. полицијске уредбе, жалба је доиста на оваква решења изјављивана непосредној државној власти као надлежној за разматрање свих одлука донесених по III части крив. закона и по полицијској уредби. Али, како су та два параграфа измењена, онда жалбу треба изјављивати првостепеном суду, јер и у тексту § 4. а. полицијске уредбе пише: на начин и за оно време као што је прописано у полицијској уредби, а у полицијској уредби сад је прописано као што смо ми навели и као што неки судови и практикују (пример јагодински и крагујевачки првостепени судови).

У осталом изјављује ли се жалба првостепеном суду биће више гаранције да полицијски надзор не буде злоупотребљаван и да не буде страх за политичке противнике.

5. На страни 25. „Упута“ г. Ђорђевић учи како ће се поступити са војним бе-

гуицима који добегу у Србију и вели: „треба их претрести и саслушати тачно о свему, због чега су у Србију пребегли, па то саслушање ниже власти спровести вишим властима, тако да начелства окружна шаљу о томе извештај министарству унутрашњих дела. Добегле странце ове врсте треба упућивати у унутрашност али само“ и т. д.

О томе како треба поступати са војним бегуицима постоји нарочита уредба коју је прописало министарство војно (7 фебруара 1903. год.) и која није штампана ни у „Полицијском зборнику“ нити је њу навео г. Ђорђевић. По тој уредби војни бегуици се спроводе окружној команди дотичног округа и ова им одређује место за становање.

6. На страни 36. „Упута“ стоји: Пасош се издаје за шест месеци (најкраће време) за једну годину дана, а највише за три године (в. закон о таксама 1. напомену бр. 30.)“

Ако се прочита напомена и бр. 30 таксене тарифе, на које се писац позива, увериће се сваки, да се пасош може издати и за краће време од 6 месеци и на дуже од 3 године. Рок за који ће се пасош издавати мора се ценити по закону о таксама пошто у уредби о издавању граничних пасоша није о томе ништа речено. Нарочито издавање пасоша за време краће од 6 месеци потребно је рад оних чиновника којима се пасош сме издати само за онолико време за колико имају право одуствовати од дужности.

7. Они полицијски органи, који се буду ограничили на то, да из „упута“ уче какве дужности имају и како их треба вршити, грешће ако приме за исправно да наредбе о затварању механа и кафана ноћу (на основу § 326. крив. зак.) могу издавати само општински судови, као што то на страни 56. „Упута“ пише.

Те наредбе могу издавати и полицијске власти а за Београд законом о општинама то је право одузето од суда општине београдске и остало једино Управи града Београда (чл. 95. зак. о општинама).

Овде нам је згодно поменути да г. Ђорђевић препоручује и издавање наредба на основу § 326. крив. закона и за оне случајеве који су већ законом предвиђени (стр. 122.) што је сасвим погрешно и противно поменутом параграфу.

Тако исто г. Ђорђевић нигде није поменуо издавање потребних наредба на основу закона о уређењу округа и срезова и ако је то врло потребно знати.

8. На страни 64. и 65. „Упута“ г. Ђорђевић је штампао своје мишљење шта и како треба урадити у хватању хајдука, и вели, кад се све то учини „несумњиво је да се хајдуку и зликовцу мора ући у траг, да без изговора мора пасти“.

Како ће се хватати хајдуци и шта све у даном случају треба предузети зависи од самих прилика, месних, временских и личних. Ту се не могу прописивати нарочита правила како ће се и шта радити и све зависи од умешности и увиђавности онога који руководи тим мерама. А да зликовац или хајдук не мора „без изговора“ пасти знају сви они који су ма где

у Србији вршили потере. Најбољи је пример за то Тома хајдук, који хајдукује у пинчевом округу.

Код нас се обично противу хајдука дижу потере, али оне у опште нису давале позитивне резултате; оне су врло често само случајно наилазиле на хајдуке и хајдуци су ипак остајали, чинили злочинства док их нису потукли њихови јатаци или због уцене или из каквих других разлога. И кад то стоји због чега г. Ђорђевић препоручује потере и то овакве какве су и досад противу хајдука код нас чиниене?

9. На страни 115. „Упута“ г. Ђорђевић је штампао „Правила о уређењу хлебарница у Београду“, која је прописао министар унутрашњих дела 14. априла 1883. год. № 1327. и за њих на истој страни вели: „то што је казано за Београд (изузев једино величине и пространства зграде) потпуно важи и за пекаре и хлебарнице у свима местима у Србији“.

Ова правила прописао је министар унутрашњих дела на основу чл. 33. зак. о уређењу санитарске струке и чувању народног здравља, прописао их једино за Београд (тако су и названа) и, према томе, она имају важност само у реону вароши Београда, и све дотле, док министар унутрашњих дела по праву које му даје закон о устројству централне управе и закон о уређењу санитарске струке, не прошири надлежност ових правила за целу Србију, дотле се она не могу примењивати ван Београда.

(наставиће се)

Душ. Николић

ПОУКЕ И ОБАВЕШТЕЊА

Учињена су пам ова питања:

I.

Г. Жив. Рад. Спасојевић, правник — практикант среза голубачког, пита;

„Полицијска власт има да изврши пресуду по грађанској части над Х. У. за наплату кривичних трошкова у суми од 300 динара.“

На дан лицитације дође Н. Н. и пошто положи кауцију, а није изузетан по § 479. грађ. суд. пост., лицитира пописано и продаја изложеног имања и лицитација остане на њему за суму од 450 динара.

Пошто је продаја постала извршном, полицијска власт позива купца Н. Н. по горе реченој продаји, да излицитирају суму положи по одбитку положене кауције, — по позвани купац не положи у остављеном року рест излицитиране суме, јер у опште ништа нема, и по § 484. гр. суд. пост. полицијска власт одређује нову продају на штету горереченог купца Н. Н.

На поновној продаји пописано и већ једном продато имање осуђеног Х. У. добије највећу цену 250 динара, онда према § 484. грађ. суд. пост. први купац Н. Н. има допунити диференцију; која постоји између прве и друге излицитиране суме, али је надлежним судом доказано да први купац Н. Н. нема ништа, те према томе

не може гореречену диференцију ни измирити.

Учтиво се моли уредништво за одговор:

1.) Да ли полиц. власт сме да изложи продаји какво друго имање осуђеног Х. У. ради изрицања реста 50 дин. крив. трошкова, као и трошкова причињених око продаје у колико се не могу подмирити пропалом кауцијом првог купца Н. Н., пошто се од првог купца није могло да заплати из узрока казатог?

2.) Да ли полиц. власт треба да допусти лицитирање таквом лицу, као што је купац Н. Н., које међутим није изузетно по § 479. грађ. суд. пост. већ је само сиромашно а не распикућа или презадужен? и

3.) Да ли полиц. власт има законског ослободила ради одређивања продаје каквог имања (под претпоставком да га има) таквог купца као што је Н. Н. кога штити § 471. т. 4. гр. суд. пост. да би се надокнадила гореречена диференција у излицитираним ценама како би се испунили услови § 484 гр. суд. пост.?

У интересу правне књижевности учтиво молим уредништво за одговор по могућности у првом наредном броју.

— На ово питање одговарамо:

1. До измене става другог § 481. грађанског судског поступка од 14. јула 1898. године, ово је питање било чисто и за полицијске власти и за судове, јер је купац увек гарантовао за штету, на случај нове продаје, како положеном кауцијом тако и осталим својим имањем.

Овом, пак, изменом става другог, § 481, чија се садашња редакција битно разликује од оне пређашње, поколебани су у одлукама и судови и полицијске власти, па чак и виши судови неједнако пресуђују у конкретним случајевима.

Тако имамо случај, да је један Првостепени суд, пресудом својом од 2. марта 1902. год. № 5940, нашао, да купац одговара за евентуалну штету само положеном кауцијом, и да тако треба разумети став други § 481. у вези са § 484. поменутога закона.

Апелациони Суд (II одељење) поводом изјављене жалбе, поништио је ову пресуду, налазећи да купац одговара и кауцијом и својим имањем, јер величина кауције није ограничила величину штете, нити су новом редакцијом § 481, поништена наређења § 484. и 465. тач. 6. грађ. суд. поступка.

Ову пресуду Апелационог Суда одобрило је и II. одељење Касационог Суда, решењем својим од 24. октобра 1902. г. Бр. 8278.

Противно овим одлукама, шабачки Првостепени суд, пресудом својом од 12. децембра 1902. год. Бр. 28357, нашао је да купац одговара за штету само величином своје кауције, а не и осталим својим имањем.

Ову пресуду одобрила је Касација решењем својим од 22. априла 1903. год. Бр. 2596.

Као што се из овога види, питање ово у нашем правосуђу још није пречишћено, али ми налазимо: да купац одговара за

штету како положеном кауцијом тако и осталим својим имањем, јер би иначе наређења § 484. и 465. била беспредметна, и што сама редакција става другог § 481, не искључује у осталом ову одговорност;

2. По § 479. грађ. суд. поступка, поред осталих не могу се надметати и *презадужени*.

Под презадуженима закон разуме прво оне, чија би презадуженост била утврђена по прописима стечинског поступка, али не искључује ни оне, за које се до тога уверења може доћи и другим путем.

Искључујући оне прве и због тога, што не могу да изврше овакву једну правну радњу на своје име, и што не могу да да плате, закон оне друге — који нису под стечајем а презадужени су — искључује просто за то, што не могу да плате.

Кад је, међутим, закон искључио из ових разлога презадужене, онда су самим тим искључени из надметања и они, за које се несумњиво зна, да немају ниште.

Према овоме, кад год чиновник, који врши продају, има непосредно уверења, да је неко од лицитаната пуки сиромаш, и да се као лицитант јавља само са намером да продају осујети, он ће, по што претходно саслуша и месну општинску власт, то решењем констатовати и спречити му надметање.

Према томе, кад случај из чл. 481. и 484. грађ. суд. пост. не долази у оне случајеве, о којима се говори у тачци 16. § 471. поменутога закона, онда се земљопројекту не може продати имање за накнаду оне штете, која за дужника наступи продајом, вршеном на штету купца, ако не изађе првацина цена.

СЛУЖБЕНЕ ОБЈАВЕ

ИЗ ПОЛИЦИЈСКОГ АЛБУМА

Пођу између 6. и 7. пр. м-ца насилно су отворени пет вагона на београдској железничкој станици, пошто је са њих скинута плomba, и из једног од њих изнесена је једна бала платна, која је експедована на адресу г. Пере Горуновића, трг. из Власотинаца. Те исте ноћи на перону железничком, пред магацином, објављен је и један сандук спреман за експедицију, у коме је било разних званичних контролних аката и рачуна, упућених од стране Главне Конуrole — благајни начелства округа топличког. Накнадним премером разбијеног сандука констатована је диференција у тежини од 2.600 кгр.

За ове крађе окривљен је **Јоца Велимарковић**, познати копкар и крадљивац, кога

Како су ова изигравања јавних продаја била и раније учестала, то је Министар унутрашњих дела, расписом својим од 28. августа 1865. год. ПБр. 6206, био наредио, да се сваки онај, за кога се утврди, да је лицитирао какво имање само у тој намери, да продају осујети, казни по т. 1. § 359. кр. закона за обману и превару.

Многи ће, паравно, рећи, да би употреба ове мере сада била несувремена, али би она, међутим, сузбила безобзирна изигравања јавних продаја од стране појединаца; и,

3. Ограничења, учињена у тач. 4. § 471. грађ. суд. пост. учињена су у једном општем интересу и као једна економско-политичка мера, да би се спречило осиромашавање нашега земљорадничког света,

су полицијски органи још исте ноћи ухватили са покраденим платном.

Јоца не признаје извршење ових дела, већ тврди да их је извршио његов друг **Никола Маричић**, из Ужица, који му је те исте ноћи дао платно на продају.

Јоца Велимарковић је лопов од своје 8 године. Извршио је до сада масу опасних крађа, због чега је био неколико пута судски осуђиван. Његов саучесник у крађи за коју се сада налази у притвору — Никола Маричић није се могао још пронаћи, а могуће је да је пребегло у Аустро-Угарску, како би овде заваро траг.

Никола је стар 19 година, повисоког стаса; црномањаст; носи половно цивилно одело, пругасте; розе кошуљу и шубару на глави.

Није искључена могућност, да су они и раније учинили још какво кривично дело, и с

тога се износи слика Белимарковићева, и умољавају се све власти, да пошаљу Управи извештаје о њиховим ранијим делима, ако су их где учинили, а у случају проналаска Николе, да га стражарно упуте Управи града Београда с позивом на Бр. 25031.

НАЂЕН ЛЕШ

26. јуна тек. год. избацио је Дунав према државном лозном расаднику у Смедереву леш, једног непознатог човека. Утољеник је стар до 75 година, средњег раста, дебео и сед; у цивилном одећу на ногама има ципеле. У одећу му је нађен загранични годишњи пасош, на име Светозара Зорића, обућара из Вршца.

Идентичност леша утврдила је Зорка, жена Драгутина Николића, опанчара из Пожаревца, а кћи утољеника Светозара Зорића.

Протоколом секције над лешом нису нађени никакви трагови насилне смрти, али није искључена могућност, да је Светозар насилно уморен и бачен у Дунав. Између осталих околности у прилог ове претпоставке долази и та, што при утољенику није нађено ни новца, нити пак какве његове личне забелешке, док је Светозар, по тврђењу његове кћери Зорке, пре недељу дана узео из пожаревачке штеднионице 1000 динара. Начелник округа смедеревског актом Бр. 6184, моли све полицијске и општ. власти, а и приватне, да га извести, ако би што ближе знали о Светозару.

ТРАЖЕ СЕ

Петра, сина **Тасе Јовановића**, из Цркванице, среза лесковачког, кога је пре десет дана нестало са циглане Тасе Ђорђевића, из Јаренова тражи начелство округа нишког актом Бр. 14594. Петар је стар 16 година, високог стаса, плавог лица; од одећа има на себи: црне чакшире, плаву антерију, црну паметну капу, а на ногама опанке.

Свима полицијским и општинским властима препоручује се, да Петра у своме реону потраже и нађеног упуте поменутом начелству.

Марка, сина **Димитрија Цветковића**, надничара из Параћина, који је 27. пр. м-ца отумарао од куће без знања својих родитеља и до сада није пронађен, тражи начелник среза параћинског актом Бр. 13478. Марко је стар 13 година, омалек, округла лица, косе, обрва и очију црних; од одећа имао је на себи антерију од сукна, панталоне од материје, на глави слампи шешир, а на ногама ципеле. Скреће се нажна свима полицијским и општинским властима да га потраже и пронађеног спроведу поменутом начелнику.

Николу, сина **Новака Николића**, из Текије, који је 13. пр. м-ца отумарао од своје куће без знања и одобрења својих родитеља, тражи начелник среза кључког актом Бр. 5731. Никола је стар 20 година, висок, плав, ћосав; од одећа имао је: беле сукнене чакшире, капут и прсак од сукна, на глави црн слампи шешир,

а на ногама пресне опанке. Леву руку, коју је пре 15 дана сломио, носи завијену. Нека га све полицијске и општинеке власти потраже и у случају проналаска упуте поменутом начелнику.

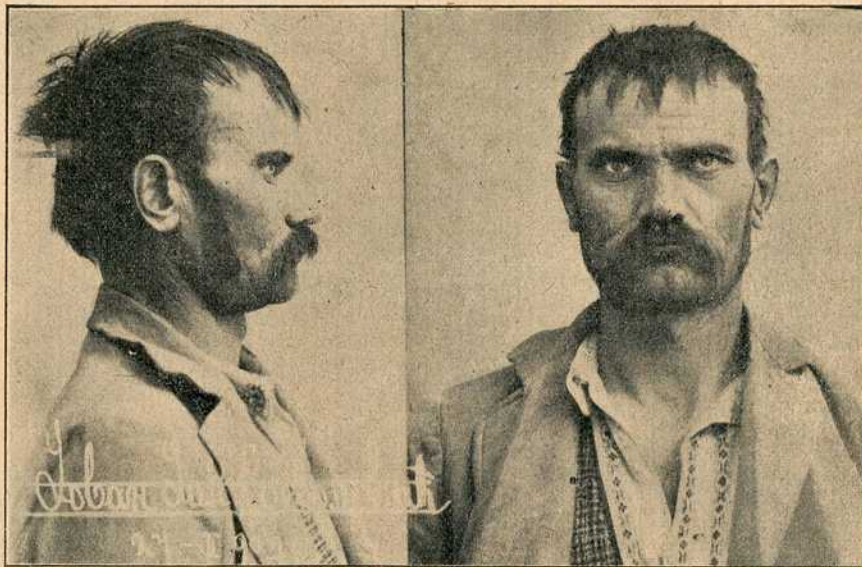
ПОТЕРЕ

Јован — Јаков Соколовић и Марко Савић, осуђеници пожаревачког казног завода, побегли су 4. тек. м-ца са осуде. **Јован** је стар 40 год., високог стаса, очију жућкасто-плавих, смеђе косе; од особених знакова има: а) брадавицу величине сочива, за 4 см. испод и у десно од седмог кичменог обртна; в) брада-

1.5 см. на првој фаланзи левог палца; с) белегу од посекогине, неправилног облика, величине 3|1.5 см, за 1.5 см. иза левога лоба. Нека све полицијске и општинеке власти најживље потраже **Јована** и **Марка** и пронађене под јаком стражом спроведу Управи пожаревачког казног завода с позивом на депешу Бр. 1823.

ПОВИШЕНА УЦЕНА

Решењем г. Министра унутрашњих дела од 27. ов. м-ца ПБр. 11439, а на основу чл. 12. закона о јавној безбедности повећана је уцена за оглашеног хајдука **Радоја Караџића**, из Доњег Дупца, среза драгачевског, од 1500 на

вицу величине кукурузнога зрна, за 3 см. изнад и у десно од леве сисе; с) брадавицу величине сочива, за 16 см. испод седмога кичменог обртња и за 1 см; у лево од кичме. **Марко** је пак стар 32 године, средњег стаса, црне косе, плавих бркова, очију жућкасто-плавих; од особених знакова има: а) белегу од посекогине, рачвастог облика, величине 3|1.5 см., на корену палца, страни спољашној; в) белегу од посекогине испупченог облика, величине

3000 динара; а решењем г. Министра унутр. дела од 30. пр. м-ца ПБр. 11639, повећана је уцена за оглашене хајдуке **Саву Р. Перића**, Ђурчију и пређ. робијаша из Сиракова, и **Драгутина Јовановића**, тежака из Курјача, оба из среза расинског, окр. пожаревачког од по 500 на по 2000 динара. Ова ће се уцена омама исплатити из државне касе онде, који их убије, ухвати или полицијској власти помогне да она то учини.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

БИБЛИОТЕКА

БИБЛИОТЕКА